

מִשֶׁה שׁוֹשְׁבֵינָא לְמַלְכָּא אולם משה היה השושבין של המלך ז"א, **בְּגִין**
כִּד אֶזְדָּמַן כְּאוֹשְׁפִיזָא ומשום כך השכינה הזמינה אותו כמו אורח,
וּלְבַתָּר, וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו ואחר שנכנס למשכן אז המלך ז"א היה מדבר
 עימו. **אַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵינָא לְמִטְרוֹנִיתָא, וְכָל מְלוֹי הוּוּ,**
לְפִיּוּסָא לְמַלְכָּא בְּמִטְרוֹנִיתָא, וַיִּתְּפִיּוּ מַלְכָּא בַּהֲדָה
 אבל אהרן הוא היה השושבין של השכינה וכל מעשיו ודבריו היו רק בכדי לפייס את המלך
 ז"א להתייחד עם המלכה השכינה, ושיתפייס המלך ויתרצה להתייחד עם השכינה. **וְעַל**
דָּא בְּגִין דְּאִיחֹו, שׁוֹשְׁבֵינָא לָּהּ שְׁוֵי מְדוּרֵיהּ בַּהֲדָה ועל כן
 שאהרן היה שושבין לשכינה שם את דירתו אצלה במשכן כמ"ש ומן המקדש לא יצא,
לְתַקְנָא בֵּיתָא וּלְעֵינָא תְּדִיר בְּמַלְי דְּבֵיתָא בכדי לתקן את
 הבית שהוא המשכן ולהשגיח תמיד בצורכי הבית. **וְעַל דָּא אֶתְתַּקַּן כְּנֻוֹנָא**
דְּלְעִילָא, וְאַקְרִי כְּהֵן גְּדוֹל ועל כן ניתקן אהרן כדוגמת מה שלמעלה והוא
 נקרא כהן גדול מצד החסד העליון. **מִנָּא לָן. דְּכִתִּיב** ומנין לנו כן ממה שכתוב
 בפסוק, (תהלים קי) **אַתָּה כְּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבַרְתֵּי מַלְכֵי צַדִּיק** [טו]

אור הרשב"י

חסד גדול ופלא מרחמי הש"י המרחם על
 בריותיו, וידוע כי ענין החסד מכונה תמיד בשם
 כהן איש חסד, וז"פ אתה, מה שאנו זוכים לדבר
 לך בלשון אתה, הוא כהן לעולם, היינו מפני כי
 לעולם חסדו, עכ"ל.

[טו] וביאר התורת המניד שמש"כ אתה כהן
 לעולם. דהנה אנחנו קרוצי חומר מלאי חטא
 ועון, ואעפ"כ אנו זוכים לדבר ולהתחנן לפני
 מלך הכבוד הוא היוצר כל, דלית מחשבה
 תפיסא ביה, וגם אנו קוראין אותו בלשון אתה,
 כאשר ידבר איש אל הנצב לעומתו, זהו בודאי

דהיינו שאתה אהרן כהן לעולם מפני צורכי ותיקון השכינה הנקראת מלכי צדק (אור החמה בשם מהרח"ו).

וּבְגִין כִּךְ כָּל מַה דְּאַצְטְרִיד מִבֵּי מַלְפָּא, נָטִיל, וְלִית
מֵאַן דִּימְחֵי בִידֵיהּ ומשום כך שאהרן היה שושבין של השכינה כל
מה שהיה צריך אהרן לקחת מבית המלך היה לוקח ואין מי שימחה בעדו. וְעַל דָּא
הוּא קָאִים לְדַפְּאָה לְכָל אֵינּוֹן דְּעָאֲלִין לְבֵי מִטְרוֹנִיתָא
ועל כן הוא היה עומד לטהר את כל הנכנסים לבית המלכה, בְּגִין דְּלֵא (דף נ"ד ע"א)
יִשְׁתַּפַּח מִסַּאבָּא בְּאֵינּוֹן בְּנֵי הַיְכָלָא בכדי שלא ימצא הטומאה
באותם בני ההיכל של השכינה שהם עם ישראל (רמ"ק). וּבְגִין כִּךְ פְּתִיב ומשום
כך כתוב, וְלָקַח לַמִּטְהָר שְׁתֵּי צַפְרִים וְגו' דהיינו שציווה הקב"ה לטהר
את המצורעים בכדי שיכנסו לבית השכינה שהוא ביה"ק בקדושה וטהרה.

רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים ב) יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק
יְהוָה יִלְעַג לָמוֹ [10]. יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק, דָּא יִצְחָק
דְּאֲתֵי מִסְטָרָא דְּחַמְרָא הכוונה ליצחק החתום במידת הגבורה שבאה מצד
הבינה הנקראת יין, נָהִיר בְּקַדְמִיתָא, וְחֵיידָּ, וְלִבְתָּר זְעִים
וְתַרִּידָּ שהיא מאירה בתחילה ושוחקת לרשעים ואח"כ היא זועמת עליהם ומגרשת

אור הרשב"י

[10] וכתב הר"י צדוק הכהן מלובלין שהוא בזמן מלחמת גוג ומגוג שאז ה' בדרד ינחנו וגו' ולא יהיה שריד וגו' שיהיה מחיית עמלק מכל וכל

הלימוד היומי

אותם מהעולם. הִנֵּה הוּא דְכָתִיב יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם וְזוּהוּ מִשׁׁיכַב בַּפֶּטוּק וְיוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם שֶׁהַכּוּוֹנָה לַגְּבוּרָה הַיּוֹשֵׁבֶת עַל הַתְּנִית הַנִּקְרָא שָׁמַיִם וְלֹא כְּתִיב, יוֹשֵׁב שָׁמַיִם וְלֹא כְּתוּב יוֹשֵׁב שָׁמַיִם בְּלִי ב' שֶׁמִּשְׁמַע עַל הַתְּנִית עֲצֻמוֹ וְלִכֵּן כְּתוּב. יִשְׁחַק, נָהִיר וְחִיָּךְ. וְעַל דָּא דִּינָא נָהִיר וְחִיָּךְ, לְהוּ לְרִשְׁעֵיִיא וְכֵן כְּתוּב יִשְׁחַק וְלֹא יִצְחַק לַהוֹרוֹת שְׂמֵדַת הַגְּבוּרָה מֵאִירָה וְשׁוֹחֲקַת בְּתַחֲלֵה לַרִשְׁעִים וְעַל כֵּן מִידַת הַדִּין בְּתַחֲלֵה מֵאִירָה וְצוֹחֵק לַרִשְׁעִים.

וּלְבַתָּר מַה כְּתִיב וְאַחֲכִי מַה כְּתוּב עַל הַרִשְׁעִים, אִזּוּ יְדַבֵּר אֱלִימוּ בְּאַפּוֹ וּבְחֶרְוֹנוֹ יִבְהַלְמוּ דְהֵינּוּ שְׂמִידַת הַדִּין נִפְרַעַת מֵהֶם. וְכֵן אֲרַחֲוֵי דְחִיָּבֵיִיא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָהִיר לְהוּ בְּהַאי עֲלָמָא וְכֵן הוּא דְרַכִּי הַרִשְׁעִים שְׁבַתְחִילָה מֵאִיר לְהֵם הַקְּבִ"ה פְּנִים בְּזֵה הָעוֹלָם, וְנָהִיר לֹזֵן אֲנַפִּין כְּחֶמְרָא, דְנָהִיר בְּקַדְמֵיִתָּא וְהוּא כְּמוֹ הֵינּוּ שְׂמֵאִיר פְּנִים בְּהַתְחַלָּה לְמִי שְׁשׁוּתְהוּ וְאַחֲכִי מִבְּלָבַל אַתְּ דַּעְתּוֹ וְכֵן הַקְּבִ"ה מֵאִיר לַרִשְׁעִים בְּהַתְחַלָּה, וּלְבַתָּר זְעִים וְקָטִיל וְאַחֲכִי הוּא זֹעֵם עֲלֵיהֶם וְהוֹרְגֵם. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשִׁיךְ לֹזֵן לְחִיָּבֵיִיא אִי יְהִדְרוּן לְקַבְּלֵיהֶם, יְאִוֶּת וְהַקְּבִ"ה מוֹשֵׁךְ וּמֵאֲרִיךְ אַפּוֹ לַרִשְׁעִים, אִם הֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה אֲלֵינוּ מוֹטֵב, וְאִי לֹא שְׂעִי לֹזֵן מֵהַהוּא עֲלָמָא דְאַתִּי, וְלִית לֹזֵן בֵּיהּ חוּלְקָא וְאִם לֹא הַקְּבִ"ה מַכְלָה אוֹתָם מֵהָעוֹלָם הַבָּא וְאִין לְהֵם חֶלֶק בּוֹ, וְיִשְׁתַּצֹּן מִכְּלָא וְיֵאבְדוּ מִכֹּל הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. אַתְּוֹן לְאַתְּדַכְּפָּא, מְסִייעִין לֹזֵן אוֹלָם אִם הַרִשְׁעִים בָּאִים לְהִיטְהַר וּלְחַזֹּר בְּתִשׁוּבָה מִסִּיעִים אוֹתָם. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַכֵּי לֹזֵן וְקָרִיב לֹזֵן לְגַבִּיָּהּ, וְקֵאֲרֵי עֲלֵיָּהּ שְׁלוֹם

הַלִּימוּד הַיּוֹמוֹ

והקב"ה מטהר אותם ומקרב אותם אליו וקורא אליהם שלום. **הֲרֵא הוּא דְכֹתֵיב** וזהו מש"כ בפסוק (ישעיה נז) **שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב וְגו'** דהיינו שקורא הקב"ה שלום למי שהיה רחוק ע"י עוונותיו ונעשה קרוב ע"י תשובתו.

וְאִשָּׁה כִּי יִזוּב זוּב דְמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ וְגו'. (ויקרא ט"ז) **רַבִּי חֲטִיָּא פָתַח וְאָמַר,** (זכריה יד) **הִנֵּה יוֹם בָּא לִיהוּזָה וְחֵלֶק שְׁלָלְךָ בְּקִרְבְּךָ** [יז] וקשה. **הֲאִי קָרָא הֲכִי מִיבְעֵי לֵיהּ, הִנֵּה יוֹם יָבֵא** שפסוק זה כך היה צריך לומר הנה יום יבא שהוא לשון עתיד, **מֵאִי, הִנֵּה יוֹם בָּא** ולמה כתוב הנה יום בא שהוא לשון עבר. **אֶלָּא שְׂכַבְרָא בָּא, עַד לָא אֲבָרִי עֲלִמָּא** אלא פירושו שיום היא המלכות שהיא כבר באה קודם שנברא העולם (רמ"ק), **וְהוּא יוֹם דְּבִיָּה יַעֲבִיד דִּינָא לְחֲטִיָּבֵיָּא** והוא היום שע"י יעשה הקב"ה דין ברשעים. **וְהוּא יוֹם דְּבִיָּה יִתְפַּרַע קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֵאִינּוֹן דְּעֻקּוֹן לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל** והוא יום שבו יפרע הקב"ה מאותם שציערו את עמ"י. **הֲאִי יוֹם בָּא וְקָאִים קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** וזה היום שהיא המלכות היא עומדת לפני הקב"ה, **וְתַבַּע מִנִּיהּ לְמַעַבְד דִּינָא וְלִשְׁעָאָה עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, וְאַתְיָהִיב לֵיהּ רְשׁוֹ** והיא מבקשת ממנו לעשות דין ולכלות את כל הגויים ואז ניתן לה הרשות, **בְּמָה דְאַתְּ אָמַר** כמו שנאמר (זכריה

אור הרשב"י

[יז] והמראה יחזקאל ביאר את הפסוק הנה יום בא לה' דהיינו שישלם לך מתן שכר לפי מדתו, וחולק שללך בקרבך שלא יהיה שום מסטין ומקטרג אצלך, כדי שיהיה שכרן משלם.

הלימוד היומי